

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái Hữu Biên Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị đoàn văn viết về quê cũ, dòng sông xưa và kỷ niệm một thời tuổi học trò: **Tắm Sông...Đồng Nai** của đồng hương **Lê Văn Nghĩa**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

TẮM SÔNG..... ĐỒNG NAI

Lê Văn Nghĩa

Tôi nhớ đã có dịp đọc một đoạn văn của Chú Đất (Hội Trưởng) kể, thuở còn là học trò Trường Trung Học Công Lập Ngô Quyền, Biên Hoà, thỉnh thoảng cùng đi với vài người bạn xuống Xóm Tiệm Rượu thăm người bạn thân tên Võ Hoàn Hùng. Đến chơi xong, lúc chào ra về thì thường được má của Hùng là bà Võ Thành Quế tức Cô Tư Tuyết Hồng, chủ nhân Quán Tuyết Hồng nổi tiếng: *Bánh Canh Dầu Cá, Xôi Chiên Phồng, Gà Hấp Rau*

Răm....cầm giữ lại và thết đãi trọng hậu; bọn học trò nhỏ muốn ăn gì cứ tự nhiên gọi sẽ được phục vụ chu đáo! Ăn no mới về! Bản tính dân miền Nam thật thà, hiếu khách, rộng rãi, đơn giản và bình dị.....Đáng mến!

Giờ đây, tôi xin kể về một kỷ niệm: **Tắm Sông ...Đồng Nai** của cả bọn nghịch ngợm, quậy phá chúng tôi, khi còn là nhứt quỷ, nhì ma, thứ ba: học trò, ở bến sông nhà Bà Nhứt Giỏi, mẹ của Cô Tư Tuyết Hồng. Nhà cũng nằm trên đường Hàm Nghi cách quán độ vài trăm mét.

Vâng, bọn chúng tôi gồm Hồ Tấn Phát, Hồ Tấn Đạt, anh em Nguyễn Đức Cầm, Nguyễn Đức Hiền, anh em Phạm Thanh Hoá, Phạm Thanh Quan gọi Cô Tư Tuyết Hồng bằng Dì ruột, anh em Lê Văn Nghĩa, Lê Văn Kinh. Còn thêm nữa: Lợi Văn Thanh ở căn nhà xinh xắn đường vô Ga Xe Lửa Biên Hoà, Nguyễn Trung Tâm, tay chơi cây đàn guitar tài hoa của trường Ngô Quyền, Võ Văn Thơ nhà ở ngay Dốc Toà Án, và Trương Văn Thâu (tiệm chụp hình Anh Tuấn xóm tiệm rượu Hàm Nghi).

Như thường lệ, cả bọn thường hẹn nhau tụ tập vào trưa thứ Bảy cuối tuần. Thời điểm là năm 1959-60.....Sau một màn ôm eo ếch, đèo nhau lạng lách trên mấy chiếc Goebels, Vélosolex, xe đạp....chạy chậm chậm, tà tà đồ dốc Cháo Lòng Huỳnh Cửa, si mê chiêm ngưỡng đàn bướm trắng nữ sinh Ngô Quyền, Bán Công Trần Thượng Xuyên tan trường. Chạy lên, chạy xuống rồi cũng chán, bèn rủ nhau kéo đến quán mì Chú Mừng trong đường hẻm nhỏ đối diện Nhà Hàng Hạnh Phúc để thưởng thức những tô mì hoành thánh, những cọng mì lớn, nhỏ vàng óng, giòn rụm, thơm phức; hoặc cùng nhau đi xuống giữa chợ đường Lý Thường Kiệt thưởng thức “đặc sản” *Cá Thác Lác Vò Viên* “tuyệt chiêu”

cùng bánh tôm chiên với vài chai bia mật hiệu con cọp B.G.I. Xe cá vò viên này của gia đình anh Tỹ người Việt gốc Hoa. Ăn uống xong, cả bọn góp tiền kẻ ít người nhiều tùy hỉ thanh toán đầy đủ. Đôi lúc, anh Tỹ cũng tỏ ra dể tính cho ghi sổ thiếu chịu lại chút đỉnh, đến tuần sau tới ăn trả tiếp! Ăn uống xong thì tới mục đi “*tắm mát*”.

Cả đám lại trực chỉ đường Hàm Nghi trở về “*căn cứ địa*”. Nhà lúc nào cũng có sẵn vài cái ruột xe bơm đầy hơi. Rồi thì, giành giựt, kéo nhau ra bay ùm xuống sông, đắm mình vào nước mát trong leo lẻo của dòng Đồng Nai hiền hoà, thơ mộng.... Trong đám có Lợi Văn Thạnh (sau này là Trung Úy Dược Sĩ Biệt Động Quân Liên Đoàn 73 Quân Dược) tuy không biết lội nhưng đầy đủ máu liều lĩnh, anh em sao thì tui vậy, cũng lặn hụp cùng cả đám hướng về Cầu Mát trước Dinh Tỉnh Trưởng. Vừa thi đua đập hai tay, hai chân tá lả, gọi nhau ơi ới, ồn ào như đám giặc cỏ lần lượt vượt qua các bến nhà Ông Hộ Huỳnh Văn Tri, Ông Đốc Phủ Vĩnh (dạy chữ Nho), bến nhà Ông Thầy Lập và Thầy Trình, bến sông nhà Ông Ba Hiệp, rồi trôi dạt lên tới bến chùa Tàu Phụng Sơn Tự, tới bến Cây Da của Ông Ba Thiêm (vừa gạch, ngói, cát, vật liệu xây dựng...).

Lệnh tạm nghỉ được ban ra để cả đám ngưng lội, cùng leo lên cây da rất nhiều dây leo um tùm, chằng chịt. Và cả đám trở thành người rừng Tarzan, vừa la, vừa hú kêu gọi nàng Jane và chú khỉ Cheetah, vừa phóng mình xuống sông.

Thế là tà tà bóng ngã về Tây, anh em thơ thần bơi về hướng Cầu Mát, gọi nhau ơi ới đổ bộ lên Công Viên đi ngược về hướng nhà Bru Điện Biên Hoà, nhiều bóng cây dầu rậm mát, đón một chuyến xe Lam 3 bánh chồng chất nhau về “*căn cứ xuất phát*”.

Các trò phá làng, phá xóm, tuổi trẻ tìm vui tạm chầm dứt! Chia tay nhau hẹn tái diễn tiếp vào tuần sau, tháng sau.....

Những kỷ niệm vàng son, những kỷ niệm xa xưa ở quê nhà rất đơn giản, vô giá, giờ biết tìm đâu?

Kẻ Đông người Tây, đũa mất, đũa còn, biết bao giờ mới lại gặp nhau ?..?

Lê Văn Nghĩa-Xóm Công Lý